

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 8. S. Bernardi Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](#)

Sæcul. XII. Arcem Monticelli se se in tutum recepit. Congregatis vero altera die cunctis Cardinalibus, qui ob metum furentis populi in diversa sparsi fuerant, ad Farvense Monasterium cum sua familia perrexit, ubi die Dominica sequente, nempe in Sexagesima, decima octava Februarii, consecratus est. Exinde in Cathedra S. Petri annos octo & quatuor menses sedidit.

§. VIII.

S. Bernardi Epistolæ.

Ep. 237.

Ubi electio Eugenii tertii ad notitiam S. Bernardi pervenit, ad Cardinales & Episcopos Curiæ Romanæ epistolam dedit in hæc verba: *Parcat vobis Deus, quid fecistis? hominem sepultum ad lucem revocastis. Hominem mundi tumultus fugientem iterum turbis & negotiis implicauistis. Qua igitur ratione, quo consilio, defuncto Papa, repente in hominem rusticum irruistis? cur excussa emanibus securi & ligone ad Palatium traxistis, ut in Cathedram elevatum purpura & byssō indueretis? Ridiculum profecto videtur pannosum homuncionem assumi ad præsidendum Principibus, ad imperandum Episcopis, ad decernendum de Regnis & Imperiis. Non nego id miraculo potuisse contingere, præsertim cum ex ore multorum audiam, digitum Dei hic*

bic fuisse. Non tamen sum securus; sed Sæcul. XII.
 timendum est, ne modestiæ & quieti as- A.C. 1145.
 suetus, non ea, qua oportuerit, auctorita-
 tate sui Apostolatus officia exsequatur.
 Quo animo nunc esse putatis hominem il-
 lum, qui, de secreto internæ contempla-
 tionis & amica cordis solitudine tan-
 quam infans e gremio & sinu matris ra-
 ptus, videt in publicum se se protrahi,
 & velut victimam ad insueta & invi-
 diosa tractanda duci? Nisi Dominus sup-
 ponat manum suam, opprimetur ab onere,
 ipsis Angelorum humeris formidabili.
 In Epilogo S. Bernardus Cardinales hor-
 tatur, ut opus suum conservent & ele-
 ctum Pontificem suis consiliis adju-
 vent.

Necdum vero electo Pontifici scri-
 pserat, sperans se priorem quidquam li-
 terarum accepturum esse, quibus Elec-
 tionis peractæ adjuncta edoceretur.
 Sed tandem amicis urgentibus, in causa
 Archiepiscopatus Eboracensis Eugenio
 scripsit. In illa Epistola dicit: Bernar-
 dus filius meus felicissima mutatione fa-
 etus est pater meus Eugenius. Supereft,
 ut Ecclesia quoque, Domini tui Sponsa,
 mutetur in melius. Ne dixeris Eccle-
 siam tuam esse, sed memento, te ipsum Ec-
 clesiæ factum esse obnoxium. Nihil tuum
 in ea tibi vindices, nisi quod pro ea, si o-
 portuerit, sanguinem & animam dare

ep. 238.

B 4

teneat

Sæcul. XII. tenearis. Si Christus te misit, scies te
A.C. 1145. vocatum fuisse, ut ministres, non ut alii
 tibi ministrent. Id vero de te potissimum sperandum est, qui jam ante in monasterio didiceras, non solum tua non retinere, sed nec tuus esse. Merito igitur plura de te sperat Ecclesia quam de multis Antecessorum tuorum a longo tempore accepit, & lætatur. Nunquid & ego de numero lætantium ero? lætor quidem, fateor, sed non sine tremore.

Ep. 233. 236. Tum S. Bernardus ad causam Eboracensem transiens, de qua ante biennum, datis ad Cœlestinum Papam & Curiae Romanæ Præfules literis, conquestus fuerat, quod omisso Innocentii Papæ judicio & mandato, adhucdum Henricus diceretur in illam Sedem non sine probro Romanæ Ecclesiæ intrusus, in hac Epistola ad Eugenium Papam superioribus addit: *Utinam, priusquam moriar, videam Ecclesiam Dei sicut in diebus antiquis, quando Apostoli laxabant retia ad capturam, non autem in capturam auri vel argenti, sed ad capiendas animas! Utinam dicas cum illo, cuius adeptus es Sedem, pecunia tua tecum sit in perditionem! O vox tonitru! o vox magnificientia & virtutis! cuius terror confundantur & convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion. Hoc a te exspectat Ecclesia. Constitutus es super*

Act. 8. 20.

Jerem. I.

super Gentes & Regna, ut evellas & de- Sæcul. XII.
 struas, ut ædifices & plantes. Cum fa- A.C. 1145.
 ma electionem tui notam fecisset, multi
 cogitarunt: jam securis ad radicem ar-
 borum posita est, tempus putationis adve-
 nit. Ergo animum cape, inimicos tuos,
 qui elatam cervicem tibi opponunt, dej-
 ce. In omnibus autem memento te ho-
 minem esse, memento, quot brevi tempo-
 re Romanorum Pontificum mortes tuis o-
 culis aspiceris, & ipsa Antecessorum
 tuorum brevissima vita admoneat, te eos,
 quorum nunc Sedem occupas, brevi secu-
 turum esse ad sepulchrum.

Huic epistolæ haud diu post addidit
 duas alias, de eadem causa Archiepisco-
 pi Eboracensis scriptas, in quarum pri-
 ma S. Bernardus dicit: *Importunus sum,*
sed suppetit firma excusatio, qua me tuear.
Ajunt, me Papam esse, non te, & tur-
matim ad me confluunt, quibus negotia
sunt. Nec desunt in tanta multitudine
amicorum, quibus officium negare, non
solum absque scandalo, sed etiam absque
peccato, non possum. In altera Eugenio
gratulatur, quod jam non nulla exem-
pla, quantum justitiam amet, dederit.

ep. 239

ep. 240

§. IX.

Robertus Pullio Cardinalis.

Sanctus Bernardus Cardinali quoque
 Roberto Pulano seu Pullo Ecclesiæ

B 5 Roma.